

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

IV РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 48

София, срѣда, 4 мартъ

1931 г.

51. заседание

Вторникъ, 3 мартъ 1931 година

(Открито отъ председателя Н. Найденовъ въ 16 ч. 40 м.)

Председателъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открито.

(Отъ заседанието отсъствуватъ следнитъ народни представители: Абаджиевъ Йорданъ, Аврамчовъ Мито, Ангеловъ Иванъ, Андреевъ Никола, Андреевъ Ставри, Апостоловъ Драгомиръ, Аретовъ Никола, Баевъ Христо, Баралиевъ Христо, Бечевъ Милко, Бешковъ д-ръ Иванъ, Бояджиевъ Стефанъ, Бояджийски Илия, Бурилковъ д-ръ Владимиръ, Бурмовъ Никола, Бъровъ Димитъръ, Василевъ Славейко, Витановъ Добри, Владовъ Никола, Вълчовъ Вълчо, Даскаловъ, Гайдаджиевъ Димитъръ, х. Галибовъ Хюсеинъ, Ганчевъ Йорданъ, Георгиевъ Кимонъ, Георгиевъ Стойчо, Георгиевъ Страшимиръ, Герай Мехмедали, Горневъ Христо, Грънчаровъ Димитъръ, Дамяновъ Георги Марковъ, Данковъ Георги, Даскаловъ Добри, Дерлипански Димитъръ, Джуджевъ Стою, Димевъ Борисъ, Димитровъ Владимиръ, Димитровъ Добри, Драгановъ Василь, Дяковъ д-ръ Цвѣтанъ, Евтимовъ Борисъ, Ецовъ Борисъ, Желѣзовъ д-ръ Димо, Ивановъ Димитъръ II, Ивановъ Дойчинъ, Ивановъ Савчо, Игнатовъ Василь, Икономовъ Димитъръ, Илиевъ Христо, Йоловъ Прокопи, Казанаклиевъ Георги, Казанджиевъ Иванъ, Калчевъ Панайотъ Тинчевъ, Капитановъ Трифонъ, Каранешевъ Димитъръ, Кацковъ Левъ, Кожаклиевъ Колю, Кожухаровъ Тодоръ, Колевъ Боню, Колевъ Еню, Кръстевъ Гето, Кулевъ д-ръ Тодоръ, Кулишевъ Георги, Куртевъ Иванъ, Куцаровъ Янко, Кърловъ Стоянъ, Лулчевъ Коста, Лѣкарски Иванъ, Малиновъ Александъръ, Малиновъ Атанасъ, Манасиевъ Добри, Даневъ, Мангъровъ Димитъръ, Мановъ Христо, Маноловъ Калоянъ, Мариновъ Христо, Марковъ Кръстю, Марулевъ Йосифъ, Мечкарски Тончо, Милевъ Милю, Миновъ Петъръ, Мирчевъ Йорданъ, Митевъ Василь, Михайловъ Иванъ, Момчиловъ Миланъ, Мотевъ Минчо, Муравиевъ Константинъ, Мустафовъ Кара-Али, Мущановъ Никола, Начевъ Владимиръ, Начевъ Радко, Нейковъ Димитъръ, Никифоровъ Стоянъ, Николовъ д-ръ Борисъ, х. Николовъ Иванъ, Николовъ Коста, Омарчевски Стоянъ, Орошаковъ д-ръ Хараламби, Павловъ Борисъ, Павловъ Грую, Панайотовъ Георги, Панайотовъ Петъръ, Пастуховъ Кръстю, Пенчевъ Георги, х. Петковъ х. Георги, Петровъ Иванъ, Пешевъ Димитъръ, Поповъ Проданъ, Рашковъ Христо, Реджовъ Григоръ, Руменовъ д-ръ Владимиръ, Рясковъ Стефанъ, Савовъ Стоименъ, Сакъзовъ Янко, Салиевъ Мехмедъ, Сапунджиевъ Никола, Семерджиевъ Георги, Сидовъ Пандо, Симеоновъ Георги, Стамболиевъ Никола, Станишевъ д-ръ Константинъ, Статевъ Христо, Стефановъ Димитъръ, Стефановъ Стефанъ, Стоилковъ Таско, Стояновъ Петъръ, Стояновъ Христо, Стоянчовъ Любомиръ, Такевъ д-ръ Владимиръ, Тахтаджи Никола, Костовъ, Тодоровъ Петъръ, Тонковъ Тодоръ, Тончевъ Желю, Топаловъ Недѣлчо, Узуновъ Ангелъ, Фархи Хаймъ, Христовъ Кирко, Цвѣтковъ, Христовъ Димитъръ, Цаневъ Александъръ, Цанковъ Атанасъ, Цуцумановъ Петъръ, Ченгелиевъ Антонъ, Чешмеджиевъ Григоръ, Чирпанлиевъ д-ръ Никола, Шиваровъ Маринъ, Юртовъ Георги, Янѣзовъ Теню, Яневъ Димитъръ, Януловъ Илия и п. Янчевъ Иванъ)

Съобщавамъ на Събранието, че председателството е разрешило отпускъ на следнитъ народни представители:

На г. Стойчо Георгиевъ — 3 дни;

На г. д-ръ Владимиръ Бурилковъ — 8 дни;

На г. Стефанъ Рясковъ — 4 дни;

На г. Петъръ Миновъ — 1 день и

На г. Желю Тончевъ — 2 дена.

Народниятъ представителъ г. д-ръ Димо Желѣзовъ се е ползувалъ съ 22-дневенъ отпускъ. Моли да му се разреши още 3 дни отпускъ. Които сѣ съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Съобщавамъ на Събранието, че сѣ постѣпили следнитъ предложения:

Отъ Министерството на финанситъ — за освобождаване отъ мито, данѣци, такси и берии машинитъ и тѣхнитъ части, пособията и консомативнитъ материали, които ще бждатъ внесени отъ Държавната печатница презъ 1931 г. (Вж. прил. Т. I, № 80)

Отъ Министерството на желѣзницитъ, почитъ и телеграфитъ — за разрешаване новоизноса на бракувани вагонни стѣклени плочи, цвѣтни джамове за фенери на бѣлгарскитъ държавни желѣзници. (Вж. прил. Т. I, № 81)

Съобщавамъ на Събранието, че е постѣпилъ отъ Министерството на финанситъ законопроектъ за бюджета на държавата за 1931/1932 финансова година. (Вж. прил. Т. I, № 82)

Тия предложения и законопроектътъ ще бждатъ разладени на г. г. народнитъ представители още днесъ и поставени на дневенъ редъ.

Пристѣпваме къмъ дневния редъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Бѣхъ подалъ едно питане до бюрото на Камарата, защо не се разгледа отъ парламентарнитъ комисии по Министерството на земледѣлието и по Министерството на правосѣдието внесенитъ отъ менъ законопроектъ за защита на земледѣлца-стопанинъ.

Председателъ: Г. Пждаревъ! Направени сѣ разпореждания да се свикатъ комиситъ и да се разгледа законопроектътъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Доволенъ съмъ, щомъ сѣ направени разпореждания.

Председателъ: Има думата народниятъ представителъ г. Кузманъ Куневъ:

К. Куневъ (д. сг): Г. председателю! Преди нѣколко дни въ дневния редъ на Народното събрание бѣше поставено за разглеждане законодателното предложение, внесено отъ народния представителъ г. Петко Палиевъ. Сега това законодателно предложение е снето отъ дневния редъ. Азъ отправямъ една молба къмъ Васъ, а моля сѣщо така и почитаемото правителство, да се съгласите да се постави предложението на Петко Палиевъ на дневенъ редъ, защото то цели да спре единъ обиръ на бѣлгарския стопанинъ отъ

известни спекуланти въ това време на криза. Азъ мога да ви посоча и единъ скорошенъ фактъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Ще го посочите, когато се разглежда законопроектът.

К. Куневъ (д. сг): Преди нѣколко дни въ гр. Карнобатъ се продаде единъ имотъ само за 600 хиляди лева — по 600 л. декартът — когато преди две години за сѣщия този имотъ се даваха петъ милиона лева.

Отъ опозицията: Късно си се сѣтиль. Този законопроектъ ще се разгледа отъ следващата Камара.

К. Куневъ (д. сг): Има нѣколко души спекуланти, които обиратъ българския стопанинъ.

Азъ моля настоятелно да бѣде поставено на дневенъ редъ законодателното предложение на г. Петко Палиевъ.

Председателътъ: Г. Куневъ! Законопроектитъ се поставятъ на дневенъ редъ по съгласие съ правителството. Председателството ще направи нужднитъ постѣпки по поводъ на Вашето заявление.

Има думата г. министъръ-председателътъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Азъ бихъ желалъ да отговоря на едно питане, за което съжалявамъ, че не ми се донесе въ миналото заседание, за да му отговоря още тогава. Касае се за питането на почитаемия народенъ представител г. Кръстю Пастуховъ, относно нѣкаква телеграма и т. н. Тукъ ли е г. Пастуховъ?

Обаждагъ се: Нѣма го.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Крайно съжалявамъ.

С. Пѣйчевъ (з. в): Отговорете тогава на другитъ питания.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Ще имъ отговоря, когато имъ дойде редътъ.

Бихъ желалъ сега азъ да отправя едно питане къмъ г. Георги Марковъ. Тукъ ли е той?

Обаждагъ се: Нѣма го.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Питанията все къмъ мене се отправятъ. Нека сега и азъ да отправя едно питане къмъ Георги Марковъ и да го попитамъ: отде се е научилъ той, че е билъ убитъ кметътъ на с. Борованъ?

Обаждагъ се: Нѣма го.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Тогава, като дойде, азъ ще го питамъ.

Н. Търкалановъ (д. сг): Калайджиевъ му е далъ сведенията. Агенция Т А С!

Х. Калайджиевъ (раб): Г. министъръ-председателю! Въ настоящия моментъ повече отъ 10 души работници сѣ изложени на побоища и на явна смъртъ въ полицейскитъ участъци.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Кѣде?

Х. Калайджиевъ (раб): Въ Сливенъ.

Е. Начевъ (д. сг): Тѣ сѣ комунисти, затова.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Г. Калайджиевъ! Вие сѣ тѣзи въпроси си правите реклама.

Х. Калайджиевъ (раб): Никаква реклама.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Вие искате въ свѣта да пишатъ, че тѣй наречената Работническа партия, . . .

Отъ сговориститъ: Комунистическа.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: . . . е друга. Азъ все се мъча да доказвамъ, че е работническа — това е моето нещастие — а пъкъ вие съ своитъ действия все искате да ме опровергавате. Вие имате интересъ да се вдига шумъ въ свѣта. Който има интересъ да прави реклами, заключението е, че той знае за какво ги прави.

Х. Калайджиевъ (раб): Г. министре, въ този моментъ въ Сливенъ . . .

Отъ сговориститъ: Чакай бе, не прекъсвай.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Г. Калайджиевъ! Въ българската държава има разпредѣление на властитъ, което въ съветската го нѣма. Тамъ управлява единъ. Тамъ право, правосѣдие и пр. нѣма. Единъ каквото каже, това става.

Х. Калайджиевъ (раб): А у насъ?

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: У насъ има независима съдебна властъ. Вие самъ онзи день тукъ защитавахте прокуроритъ, и за менъ бѣше действително трогателно да слушамъ да се защитаваатъ прокуроритъ отъ единъ човѣкъ, . . .

Отъ сговориститъ: Комунистъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Азъ не го считамъ за комунистъ.

Х. Калайджиевъ (раб): (Казва нѣщо)

Н. Кемилевъ (д. сг): Слушай, бе простакъ, министъръ-председателъ говори.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Вие, г. Калайджиевъ, защитавахте прокуроритъ.

Х. Калайджиевъ (раб): Не съмъ ги защитавалъ. (Смѣхъ върѣдъ сговориститъ)

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Е, сега се отказвате.

Х. Калайджиевъ (раб): Вие ги правите свои орѣдия.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Тази независима съдебна властъ, съ която единъ министъръ на правосѣдието не може да си играе, защото той не може да уволнява съдитѣ, тя е пълна гаранция за пострадалитъ. И ако това, което Вие сега ми разправяте за Сливенъ, е вѣрно, не Ви остава нищо друго, освенъ да се отнесете къмъ паркетта. Тогава ще се потърсятъ тѣзи, които сѣ виновни и ще се накажатъ. Това трѣбва да направите, а не тукъ да се занимаваме съ лѣтания, които иматъ едно значение: да си правите реклама.

Онзи день, напр., въ с. Говедаре, кѣдето се разглежда единъ процесъ, подъ фалшивото име „представителъ на Лигата за правата на човѣка“ се явилъ нѣкой си Курниевъ, . . .

Отъ сговориститъ: Комунистъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: . . . за който комитетътъ на Лигата за правата на човѣка въ Парижъ съобщава: „Никакъвъ нашъ членъ не е“. Но той бѣше дошелъ въ България и отишелъ въ Говедаре чисто и просто като комунистъ.

Т. Христовъ (д. сг): Платено орѣдие на болшевикитъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: И ако бѣхте го чули самиятъ него какво е казалъ на Вашитъ приятели — азъ зная какво имъ е казалъ — Вие ще разберете, че нѣмате никакво право да се оплаквате отъ нѣкакви насилия въ нашата страна. Защото знаете ли какво той е казалъ на Вашитъ приятели адвокати? Че такъвъ съдъ прави честь на нашата страна, че такъвъ съдъ ви гарантира всичкитъ права. Това сѣ моитъ сведения. Казалъ е още: „Ако ние бихме имали подобенъ съдъ“. Разбра ли ме сега? Ти знаешъ тази работа, затова мълчишъ.

Тѣй че отнесете се до съда.

Х. Калайджиевъ (раб): (Възразява нѣщо)

Председателътъ: (Звъни) Нѣмате думата, г. Калайджиевъ.

Х. Калайджиевъ (раб): (Възразява нѣщо)

Н. Кемилевъ (д. сг): Седни си на мѣстото. Стига си нахалничилъ!

Председателътъ: (Звъни)

Х. Калайджиев (раб): Дайте ми думата тогава, г. председателю.

С. Мошанов (д. сг): По кой въпрос искате думата?

Х. Калайджиев (раб): Да се обясня с г. министър-председателя.

Министър-председател А. Ляпчев: Какво ще се обясняваш!

Х. Калайджиев (раб): Да Ви кажа, че Вие си правите реклами, защото искате да изкарате, че, въпреки насилията и побоищата, у нас има демокрация.

Председателът: Когато ще се отговаря на Вашето питане, тогава ще Ви дам думата. Сега не Ви я давам.

Х. Калайджиев (раб): Значи, не ми давате думата.

Отъ сговориститъ: Нямаш думата.

Х. Калайджиев (раб): Това е диктатура въ самия Парламентъ.

Председателът: Пристъпваме към разглеждане точка първа от дневния редъ — докладъ на прошектарната комисиия.

Ще се докладва по списъкъ XXI пореденъ № 29.

Има думата докладчикътъ г. Стефанъ Пѣйчевъ.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Постъпило е заявление отъ общинския съветъ на гр. Русе, съ което се иска да се отстъпи даромъ на Русенската градска община държавното мѣсто на сегашния (стария) окръженъ затворъ въ сѣщия градъ за направа на помѣщения за общински институти.

Преписката е ходила въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, което е дало мнение, че може да се отстъпи това мѣсто.

Н. Пѣдаревъ (д. сг): Г. Пѣйчевъ! Вие сигурно сте отсъствували отъ заседанието на Камарата, когато се взе решение, че за отстъпване държавенъ имотъ трѣбва специаленъ законъ.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Винаги съмъ присѣствувалъ, но тукъ не се касае за държавенъ имотъ.

Н. Пѣдаревъ (д. сг): Ами за какво?

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): За държавно здание.

Н. Пѣдаревъ (д. сг): Ами че то не е ли държавенъ имотъ?

Министъръ В. Молловъ: Трѣбва да се върне искането въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, което да внесе специаленъ законъ.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Г. министре!

Министъръ В. Молловъ: Нѣма какво да ме убеждавате.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Има съгласие отъ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

Н. Пѣдаревъ (д. сг): Въ миналото заседание се реши държавнитѣ имоти да се даватъ съ законъ.

Министъръ В. Молловъ: Азъ, като русенски народенъ представителъ, най-напредъ ще се застъпя за тая работа, но въпросътъ е, че трѣбва да отиде преписката въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, което да внесе специаленъ законъ.

Р. Василевъ (д. сг): Тѣй се реши.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Ако ми позволите, да дамъ едно обяснение.

Министъръ В. Молловъ: Нѣма какво да обяснявате.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Русенскиятъ общински съветъ изтъква, че за нуждитѣ на държавата — за различни постройки — той е отстъпилъ досега отъ собствена си мера много мѣста.

Р. Василевъ (д. сг): Понеже се касае за отстъпване на имотъ, трѣбва да стане съ законъ. Така реши Събранието.

Министъръ В. Молловъ: Това ще стане, но трѣбва да се внесе отъ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти законъ.

П. Анастасовъ (с. д): Имало е случай, когато сте решавали такива въпроси и безъ законъ!

Министъръ В. Молловъ: Въ миналата сесия е било така, но сега не е така.

Председателътъ: Прошението по списъкъ XXI пореденъ № 29 се връща въ комисията за ново проучване.

Ще се докладва по списъкъ XXI пореденъ № 30.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Йорданъ Симеоновъ Цвѣтковъ, отъ гр. Фердинандъ, съ заявление моли да му бѣде опростена сумата 3.040 л. дължими такси за лѣкуването му въ Берковската климатическа станция презъ 1928 г.

Преписката е ходила въ Министерството на финанситѣ и е дадено мнение, подписано лично отъ министъра на финанситѣ, да се удовлетвори молбата на просителя.

Председателътъ: Който е съгласенъ да се опрости на Йорданъ Симеоновъ Цвѣтковъ, отъ гр. Фердинандъ, сумата 3.040 л. дължими такси за лѣкуването му въ Берковската климатическа станция презъ 1928 г., моля, да влигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ VII пореденъ № 35.

Има думата докладчикътъ г. Добри Митевъ.

Докладчикъ Д. Митевъ (д. сг): Люба (Афродита) Димитрова Евтимова, отъ гр. Кюстендилъ, е подала молба, съ която иска да ѝ се отпустне една народна пенсия или пъкъ еднократна държавна помощ. Излага, че презъ време на войната била се омѣжила за българския офицеръ Димитъръ Евтимовъ, който още презъ време на войната боледувалъ тежко и впоследствие, нѣколко години следъ войната, се поминалъ. Правила постѣпки да ѝ се отпустне инвалидна пенсия, обаче поради това, че не е могла да докаже, какво болестъта на нейния съпругъ е последица отъ войната, такава пенсия ѝ била отказана. Сега пакъ моли да ѝ се отпустне пенсия.

Просителката съобщава, че като гъркиня се омѣжила презъ време на войната за българинъ, вследствие на което се отчуждила отъ своя родъ и не може да се върне въ отечеството си. Има и две малолѣтни деца.

Комисията е решила да ѝ се отпустне еднократна помощ въ размѣръ десетъ хиляди лева.

Н. Кемилевъ (д. сг): Осемъ години подъ редъ иска помощи тая жена — гъркиня Люба Димитрова Евтимова! И искането ѝ е било винаги отхвърлено! Има цѣла преписка въ Народното събрание — ей такъвъ купъ!

Председателътъ: Има думата народниятъ представителъ г. Величко Кознички.

В. Кознички (нац. л): Г. г. народни представители! Длъженъ съмъ да заявя, че това, което току-що каза уважаемиятъ нашъ другаръ Кемилевъ, е невѣрно.

Н. Кемилевъ (д. сг): Тя е искала помощ и презъ 1924 г., и презъ 1925 г. — спомнятъ си всички това — защото имала нѣкакви заслуги! Искаше дори народна пенсия!

В. Кознички (нац. л): Моля Ви се. — Нека бѣдемъ справедливи. Въпросътъ се касае за следното. Тая госпожа е била омѣжена за български капитанъ, който е вземалъ участие въ редица сражения презъ войната. Следъ войната той се върналъ въ отечеството живъ и здравъ и продължавалъ да бѣде офицеръ въ Кюстендилъ; обаче по едно време заболѣлъ и при една операция починалъ, като оставилъ жена вдовица и две малолѣтни деца безъ никакви срѣдства.

Да се даде пенсия на децата не може, защото баща имъ, като капитанъ, не е ималъ достатъчно прослужени години. Сега децата му нѣматъ абсолютно никакви срѣдства. Това е положението.

Майката се отнася къмъ Народното събрание и казва: мѣжъ ми бѣше български капитанъ, при една операция почина и остави две деца безъ никакви срѣдства; вѣрно е, че азъ съмъ чужденка, отъ Гърция, учителка; омѣжихъ се за него, когато нашитѣ мѣста бѣха окупирани отъ българскитѣ войски; дайте възможностъ на тия деца да жи-

вѣятъ, за да знаятъ, че тѣхниятъ баща е билъ нѣкога офицеръ отъ българската армия и недейте ги оставя на произвола, за да се каиятъ единъ денъ, че сѫ били синове на такъвъ човѣкъ.

При туй положение на работата, г. г. народни представители, комисията намира за справедливо да се даде на тия деца една еднократна помощъ въ размѣръ 10.000 л. Какъвъ смисълъ има да се отказва това справедливо искане на тия деца на единъ български офицеръ, който е взелъ участие въ редица сражения презъ време на войната, който е билъ, значи, герой, но който при една операция следъ войната е починалъ?

Това е, прочее, истината по това искане. Касае се за две деца сирачета на единъ доблестенъ български воинъ. Майка имъ — неговата вдовица — живѣе съ тѣхъ въ гр. Кюстендилъ. Не говоря за нея, а говоря специално за децата.

Азъ моля почитаемото Народно събрание да не отказва въ този случай своята помощъ, защото зле ще се атестира предъ българското общество. Вие, г. г. народни представители, сте били толкова много внимателни въ други случаи, бждете такива и въ този случай. Децата, две момченца, сѫ малки — въ първи или втори класъ. Тази жена съ какво ще ги храни и съ какво ще ги гледа, когато нѣма нищо? Отъ просетарната комисия е решено да ѝ се отпусне 10.000 л. еднократна помощъ. Това ще бжде за честта на бащата. И азъ се ползувамъ отъ случая, че уважаемиятъ г. министъръ на войната е тукъ, да го помоля да се застъпи. Той може да знае този случай, или, ако не го знае, моля го да провѣри и да види, че е точно така, както азъ казвамъ. Въ всѣки случай, просетарната комисия е уважила искането на просителката и азъ ходатайствувамъ Народното събрание да се съгласи съ нея, защото познавамъ работата. Ако си имаме вѣра единъ на другъ, решението на просетарната комисия трѣбва да се одобри.

П. Палиевъ (д. сг): Нѣмаме си довѣрие единъ на другъ.

Председателъ: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Пждаревъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Г. г. народни представители! Ако бѣше въпросъ за молбата на една обикновена гражданка, азъ бихъ разбралъ застъпничеството на единъ народенъ представителъ. Много пѣти ние не можемъ да забележимъ това, което може да забележи единъ народенъ представителъ, който е проучилъ молбата на единъ гражданинъ, и затова обяснимо е да се яви като застъпникъ на каузата на тоя гражданинъ.

Както се представи работата, излиза, че се касае за семейството на единъ български офицеръ, съвършено изоставено на произвола и при това неоснователно изоставено. Г. г. народни представители! Азъ трѣбва да подчертая, че нашитъ закони достатъчно гарантиратъ семействата на българскитъ държавни служители и особено пѣкъ семействата на офицеритъ. И ако този офицеръ е загиналъ при изпълнение на службата си, то неговитъ деца сѫ гарантирани чрезъ пенсията, която се дава въ такъвъ случай.

В. Кознички (нац. л): Отъ апандиситъ е билъ опериранъ въ Кюстендилската болница и умрѣлъ. Това нѣма нищо общо съ войната и съ неговата служба.

Н. Пждаревъ (д. сг): Г. г. народни представители! Има много семейства на заслужили граждани въ нашата държава, които семейства не могатъ да получатъ помощъ. Когато комисията се убеди, следъ провѣрка на всички данни, че семейството на единъ починалъ служителъ на държавата е изпаднало въ крайна нужда, Народното събрание отъ човѣщина може да му даде помощъ. Обаче азъ съмъ длъженъ да подчертая, че комисията би трѣбвало да събере точни и ясни сведения преди да вземе решение. Азъ имамъ случай да чуя упрѣци за едно наше решение, взето неотдавна, преди нѣколко заседания, съ което се отпуска помощъ, безъ да е проучено точно семейното и материално положение на молителката. Ние се излагаме, когато отпущаме помощи на молителки, които сѫ по-добре, отколкото маса други граждани и гражданки, които действително иматъ нужда отъ помощъ. Ето защо азъ смѣтамъ, че помощъ може да се дава само когато комисията намѣри, че е извънредно изключително положението на дадено лице или семейство.

П. Анастасовъ (с. д): Г. докладчикъ! Има ли документи за имотното състояние на молителката?

Докладчикъ Д. Митевъ (д. сг): Има документи, че се намира въ крайно бедно положение.

Председателъ: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Кемилевъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ съмъ длъженъ да ви доведа до сведение, че въпросната просителка почти всѣка година подъ разни форми иска помощъ отъ Народното събрание. И когато въ 1923 г. се повдигна въпросъ да се дадатъ народни пенсии и да се увеличатъ дадени народни пенсии, отъ нея пакъ имаше една молба, съ която искаше мжжътъ ѝ да се подравни съ заслужилитъ мжже къмъ отечеството, на които се дава народна пенсия. Сведенията, които се събраха тогава, не говорѣха добре за нея. Въ 1925 г. пакъ имаше молба отъ нея; въ 1926 г. и въ 1928 г. — сѣщо. Въ канцеларията на Народното събрание има образувано цѣло дѣло отъ нейни заявления. Изглежда, че госпожата е свикнала и всѣка година измисля претекстъ, за да иска помощъ.

П. Анастасовъ (с. д): Дадена ли ѝ е помощъ досега?

Н. Кемилевъ (д. сг): Всички нейни заявления досега сѫ били отхвърляни, защото комисията е намирала, че не бива да ѝ се дава помощъ.

В. Кознички (нац. л): Кой ще гледа тѣзи деца?

Н. Кемилевъ (д. сг): Има работи, които не искамъ да изнасямъ.

Г. Драгневъ (з. в): (Казва нѣщо)

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. Драгневъ! Понеже тя искаше пенсия за правени услуги на Стамболийски. Вашата група протестира. Тя казва, че лично е заслужила, но се оказало, че тя е правила услуги на друго мѣсто. Недейте повдига въ Народното събрание въпроси отъ интименъ характеръ. По-добре комисията да провѣри въ канцеларията на Народното събрание нейното досие и тогава да вземе решение.

Докладчикъ Д. Митевъ (д. сг): Това заявление е постѣпило още въ първата сесия на XXII-то Народно събрание и въ продължение на 4 години тя е дохождала до моли.

Н. Кемилевъ (д. сг): Трѣбваше да провѣрите, че редъ години е било отхвърляно по едно нейно заявление.

Докладчикъ Д. Митевъ (д. сг): Нѣма други заявления отъ нея.

В. Кознички (нац. л): Тѣзи две деца на единъ български капитанъ не заслужаватъ ли 10.000 л. помощъ?

Н. Кемилевъ (д. сг): Ако офицерътъ заболѣе и умре, при изпълнение на службата, децата му получаватъ пенсия.

В. Кознички (нац. л): Докладва се, че пенсия не може да имъ се даде, защото баща имъ, като офицеръ, е умрѣлъ отъ апандиситъ — билъ опериранъ и умрѣлъ. Недейте оставя тая жена да отива да се оплаква налѣво и надѣсно, че на тия две деца нищо не се дава отъ държавата.

П. Анастасовъ (с. д): На улицата ли ще ги оставите?

Н. Кемилевъ (д. сг): Тя не споменава, че е омѣжена втори пѣтъ въ Гърция.

В. Кознички (нац. л): Не е омѣжена.

Председателъ: Ще се гласува. Люба (Афродита) Димитъръ Евтимова, за себе си и като представителка на малолѣтнитъ си деца, живуща въ гр. Кюстендилъ, съ заявление отъ 18. I. 1928 г., моли да ѝ се отпусне пенсия, като съпруга на поручикъ Димитъръ Евтимовъ, който презъ 1922 г. починалъ отъ болестъ, доbita презъ време на службата му и я оставилъ безъ срѣдства за преживѣване. Това заявление е изпращано въ Министерството на финанситъ, което го е върнало съ следния надписъ: (Чете) „Възвръща се въ канцеларията на Народното събрание, съ съобщение, че заслугитъ на покойния съпругъ на просителката се възнаграждаватъ само съ военно-инвалидна пенсия, каквато тя не е могла да получи, защото сѣдебно е било установено, че нѣма причинна връзка между смъртта и изпълняваната отъ нейния съпругъ служба. 15. II. 1928 г.“

Следъ туй е постъпила друга молба отъ същата, въ която тя описва положението си, като казва, че се намисляла въ крайна мизерия и поради това, че не е могла да получи никаква пенсия, моли да ѝ се увеличи отпуснатата помощ отъ прошетарната комисия, 10.000 л., която не е получила, защото нѣма решение отъ Народното събрание.

Отъ справката, направена въ канцеларията на Народното събрание, се оказа, че по-рано не е отпущано нищо на просителката. Прошетарната комисия е решила да ѝ се отпуснат само 10.000 л., а не повече, както тя е искала.

Моля ония г. г. народни представители, които одобряватъ решението на прошетарната комисия — да се отпусне на Люба (Афродита) Димитрова Евтимова, отъ гр. Кюстендилъ, за нея и малолѣтнитѣ ѝ деца, еднократна държавна помощ въ размѣръ 10.000 л., да вдигнатъ рѣка. Малцинството, Събранието не приема.

Ще се докладва по списъкъ X пореденъ № 252.

Докладчикъ Д. Митевъ (д. сг): Антонъ Василевъ, сега пенсионеръ, живущъ въ София, ул. „Владайска“ № 30, е билъ начетенъ въ битността му варненски окръженъ финансовъ началникъ, че билъ допустналъ да встъпи въ длъжностъ, безъ да представи гаранция, бирникътъ Михаилъ Генковъ, който впоследствие билъ начетенъ, задето е злоупотрѣбилъ сумата 13.701 л. Бирникътъ Михаилъ Генковъ за това злоупотрѣбление е билъ даденъ подъ съдъ, осъденъ е, лежалъ е въ затвора, а едновременно съ това се държи граждански отговоренъ за същата тая сума и Антонъ Василевъ, който като началство е допустналъ този бирникъ да встъпи въ длъжностъ безъ да представи изискуемата се по закона гаранция.

Просителътъ представлява данни, че не притежава никакви имоти и тази сума трѣбва да му се вземе отъ пенсията. Моли Народното събрание да му бѣде опростена същата сума.

Прошетарната комисия, като е имала предъ видъ мнението, дадено отъ Министерството на финанситѣ, е решила да се опрости тази сума отъ 13.701 л. на просителя Антонъ Василевъ.

Председателътъ: Които одобряватъ решението на прошетарната комисия по списъкъ X пореденъ № 252 — да се опрости на Антонъ Василевъ, отъ гр. София, сумата 13.701 л., заедно съ лихвитѣ, за която сума той е осъденъ въ полза на държавното съкровище, съгласно изпълнителенъ листъ № 7.476/1926 г. на Софийския окръженъ съдъ — моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Александъръ Хитриловъ.

Ще се докладва по списъкъ XVIII пореденъ № 59.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Постъпила е молба отъ наследниците на покойния дългогодишенъ желѣзнопътенъ чиновникъ, началникъ на желѣзнопътнитѣ станции въ Ихтиманъ, Червенъ-брѣгъ и Тулово презъ 1912—1918 г., Ст. П. Бакаловъ, който е билъ начетенъ на нѣколко пѣти съ суми, които възлизатъ общо на 2.808.35 л.

Наследниците на Ст. П. Бакаловъ, като излагатъ въ молбата си, че иматъ месечна пенсия 2.200 л.—семейството се състои отъ три дѣщери, единъ синъ и съпругата на покойния — молятъ тая сума отъ 2.808.35 л. да имъ бѣде опростена.

Г. министърътъ на финанситѣ е далъ мнение да се удовлетвори молбата.

Прошетарната комисия реши да имъ се опрости сумата 2.808.35 л.

Председателътъ: Които одобряватъ решението на прошетарната комисия, по списъкъ XVIII пореденъ № 59 — да се опрости на наследниците на покойния Ст. П. Бакаловъ, отъ гр. София, сумата 2.808.35 л., съ която сжщиятъ е начетенъ съ решения № № 3.719, 3.821, 3.827, 3.889, 3.901 и 3.927 отъ 3. VIII. 1928 г. на Върховната смѣтна палата като бившъ началникъ на ж. п. станции въ Ихтиманъ, Червенъ-Брѣгъ и Тулово презъ 1912—1918 г. — моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XXI пореденъ № 68.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Общинскиятъ съветъ на с. Кутлубей, Прѣвдийска околия, е подалъ молба да се отстъпи на селото имъ отнетата отъ държавата общинска мера „Имурта-Чукуръ“, („Кайряка“). Тази мера е скалиста, но е необходима за селото, защото оттамъ минава селскиятъ добитѣкъ на водопой.

Комисията е изпратила прошенито въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти и министърътъ дава

мнение да се отстъпи тази мера, тъй като държавата нѣма никаква полза отъ нея.

Министъръ Г. Т. Данаиловъ: Нали казахме, че при разглеждането на всички заявления за отстъпването на държавни имоти трѣбва да присѣтствува министърътъ на земледѣлието?

П. Анастасовъ (с. д): Ама, г. министре, Вие си говорите тамъ въ диалогъ съ докладчика. Говорете по-високо, за да разберемъ и ние тая работа.

Председателътъ: Моля, моля, има кой да следи.

П. Анастасовъ (с. д): Никой нищо не чува отъ това, което се докладва.

Председателътъ: Има думата г. министърътъ на финанситѣ.

Министъръ В. Молловъ: По тѣзи прошения виждамъ, че ние не можахме да установимъ единъ редъ. Моето разбиране е следното: когато се докладва едно прошение, което засѣга известно министерство, компетентниятъ, отговорниятъ министъръ трѣбва да присѣтствува. Мога ли сега азъ да дамъ мнение по това заявление, което е отъ компетенцията на Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, ползата или несползата, потрѣбността или непотрѣбността на това, което се е възприело и се предлага отъ прошетарната комисия?

Прошенията, които се отнасятъ до опрощаване на суми, до отпущане на помощи и т. н., тѣ сѣ отъ моето ведомство, и азъ съмъ тукъ винаги. Би трѣбвало, когато ще се докладватъ заявления по други ведомства, да се съобщава на компетентнитѣ министри, за да присѣтствуватъ тукъ, за да имаме сигурността, че въпроситѣ се решаватъ съ знанието на министра. Това — първо.

Второ нѣщо. Азъ бихъ молилъ занаяпредъ докладчикитѣ да докладватъ всичкитѣ заявления по редъ, както сѣ въ списѣцитѣ, отъ списѣкъ I, да кажемъ, до списѣкъ X, да приключимъ съ тѣхъ, а не да се мѣчимъ сега да прелиставаме списѣцитѣ и да търсимъ какво се докладва; следъ като свършимъ съ тѣхъ, да се докладватъ по редъ и другитѣ списѣци.

Председателътъ: Заявлението по списѣкъ XXI пореденъ № 63 не може да бѣде разгледано, понеже отстъпва г. министърътъ на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

Връща се обратно въ комисията.

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. председателю! Нѣма кворумъ. Народното представителство не слуша и не можемъ да вземемъ никакво решение. Може да минатъ работи отъ много важенъ и сжщественъ характеръ. Нѣма кворумъ.

Председателътъ: Има думата докладчикътъ г. Емануилъ Начевъ.

Ще се докладва по списѣкъ XXII пореденъ № 28.

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Заявление отъ жителитѣ на с. Фердинандово, Карнобатска околия,...

П. Анастасовъ (с. д): Много тихичко приказвашъ, не можемъ да те чуемъ.

Министъръ В. Молловъ: Туй заявление е отъ сжщия характеръ, като това, което докладва преди малко г. Хитриловъ. Нека дойде г. министърътъ на земледѣлието.

Министъръ Г. Т. Данаиловъ: Недейте докладва заявления, които се отнасятъ до отстъпване на държавни имоти.

Министъръ В. Молловъ: Министърътъ на земледѣлието трѣбва да бѣде тукъ. Повикайте по телефона г. Григоръ Василевъ да присѣтствува.

Председателътъ: И това заявление не може да се разгледа.

Ще се докладва по списѣкъ XXI пореденъ № 28.

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Заявление отъ Елена Малеева, чиновничка, вдовица, била пенсионерка, следъ туй назначена на служба и получавала и пенсия, и заплата. Тя надвзела 12.000 л. Трѣбвало да върне надвзетата сума отъ 12.000 л., плюсъ глоба въ двоенъ размѣръ, или всичко 38.000 л. Искане да ѝ се опрости цѣлата тая сума отъ 38.000 л.

Комисията намъри, че трѣбва да ѝ се опрости само глобата отъ 24.000 л., а да върне надвзетата сума отъ 12.000 л.

Министъръ В. Молловъ: Има ли съгласие отъ Министерството на финанситѣ?

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Нѣма.

Министъръ В. Молловъ: Щомъ нѣма, да не се докладва.

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Има такава практика.

Министъръ В. Молловъ: Нѣма такава практика. — Азъ по никои начинъ не мога да се съглася въ случая да се опрощава каквото и да било, защото това сж пари, които сж били изтеглени неправилно отъ съкровището за смѣтка на други пенсионери. Ако вземемъ да опрощаваме всички подобни санкции, тогава нѣма да има никакъвъ редъ въ опредѣлянето, даването и получаването на пенсиитѣ.

Председателъ: Които одобряватъ решението на прошетарната комисия...

А. Тодоровъ (д. сг): Комисията когато заседава, смѣта, че раздава за Богъ да прости.

П. Анастасовъ (с. д): Какво разправяш? Не те е срамъ!

А. Тодоровъ (д. сг): Ти си, който раздавашъ за Богъ да прости.

П. Анастасовъ (с. д): Азъ спасихъ 3.000.000 л. по едно перо — по каспското сдружение. Министъръ Димитъръ Христовъ бѣше опростилъ 790.000 л. на единъ предприемачъ въ Свищовъ — спасихъ и тѣхъ.

Председателъ: (Звъни)

А. Тодоровъ (д. сг): Затуй си дошелъ — да спасявашъ, а не да вършишъ безобразия.

П. Анастасовъ (с. д): Кажете това на вашитѣ членове въ комисията.

А. Тодоровъ (д. сг): Както казвамъ на тебе, така казвамъ и на тѣхъ.

П. Анастасовъ (с. д): Ама че си простъ!

Председателъ: Който одобрява решението на прошетарната комисия, както се докладва отъ г. докладчика, по списъкъ XXI пореденъ № 28, съ което министърътъ на финанситѣ не е съгласенъ, моля, да вдигне рѣка. Меншество, Събранието не приема.

А. Тодоровъ (д. сг): (Къмъ П. Анастасовъ) Единствената комисия, която посещава, е прошетарната.

П. Анастасовъ (с. д): Посещавамъ я, и имамъ похвала и оттукъ (Сочи министерската маса), и оттукъ. (Сочи болшинството) Нека каже г. Ради Василевъ. За моята дейностъ имамъ похвали отъ ваша страна. Защо обиждашъ?

А. Тодоровъ (д. сг): Азъ не обиждамъ.

П. Анастасовъ (с. д): Обиждашъ цѣлата комисия.

А. Тодоровъ (д. сг): Азъ мога да имамъ мнение за вашитѣ действия и нѣма защо да се сърдите. Лично не съмъ говорилъ за тебъ.

П. Анастасовъ (с. д): Приемамъ, щомъ си оттегляшъ думитѣ.

Председателъ: (Звъни). Моля, г-да! Ще се докладва по списъкъ XX пореденъ № 19.

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Яко Н. Калевъ, отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ, ималъ роднина въ Америка, който му изпратилъ едно колетче съ износени дрехи, което Пловдивската митница облага съ голѣмо мито. Той не може да си получи колетчето. Представилъ удостоверение, че е беденъ. Комисията реши да му се опрости митото, обаче не е казано колко е то.

Н. Кемилевъ (д. сг): Какво ще опрощаваме тогава?

Р. Василевъ (д. сг): Трѣбва да знаемъ колко е митото.

Н. Пждаревъ (д. сг): Да се върне заявлението, да се проучи.

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Той е представилъ едно удостоверение отъ Татарпазарджикското общинско управление, въ което се казва, че действително Яко Н. Калевъ се намира въ крайно бедно положение и не е въ състояние да заплати изискуемитѣ му се мита. Но, повтарямъ, нито общината, нито самиятъ заявителъ споменаватъ на каква сума възлиза митото. Комисията, като взе предъ видъ, че това е колетче съ износени дрехи, реши да му се опрости митото.

Министъръ В. Молловъ: Какво ще се опрощава неопредѣленъ размѣръ вносно мито? Какво е станало съ това колетче? Пращано ли е това решение въ министерството?

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Не. Сега ми го дадохъ.

Министъръ В. Молловъ: Нека се изпрати въ Министерството на финанситѣ.

Председателъ: Понеже по заявлението по списъкъ XX пореденъ № 19 не е искано мнението на Финансовото министерство, заявлението се връща въ прошетарната комисия.

Има думата докладчикътъ г. Димитъръ Богдановъ.

Ще се докладва по списъкъ XX пореденъ № 4.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Заявление отъ Донка Сава Райнова, отъ гр. Сливенъ, съпруга на покойния поборникъ Сава Райновъ. Той приживе е получавалъ 100 л. пенсия. Поради това, че тя е останала безъ всѣкакви срѣдства за съществуване, подала е заявление до Народното събрание. Прошетарната комисия реши да ѝ се увеличи пенсията на 1.000 л. месечно.

Министерството на финанситѣ е дало съгласието си. Комисията моли Събранието да одобри решението ѝ.

Министъръ В. Молловъ: Съ 1.000 л. или на 1.000 л.?

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): На 1.000 л.

Председателъ: Които одобряватъ решението на прошетарната комисия, да се опустне на Донка Сава Райнова, отъ гр. Сливенъ, народна пенсия въ размѣръ на 1.000 л. месечно, съ което решение е съгласно Министерството на финанситѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XX пореденъ № 2.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): На Петко Н. Симеоновъ, отъ с. Пашакъой, Елховска околия, като слуга при Костандинъ Димовъ и Рада К. Димова, акцизните власти му съставили актъ, че търгувалъ съ спиртни питиета и билъ осѣденъ да заплати 1.850 л. глоба. Издаденъ е изпълнителенъ листъ, отъ него е събрана известна сума и останалъ да дължи 825 л. Моли да му се опрости тази сума.

Искано е мнението на Министерството на финанситѣ. То е отговорило: (Чете) „Връща се въ Народното събрание съ мнение да се опростятъ на молителя 825 л. отъ глобата по постановление № 178/1925 г. на Елховския данъченъ началникъ, тъй като отъ приложенитѣ документи и събрани сведения се вижда, че той е свършено беденъ, а освенъ това е внесълъ вече 300 л. отъ сжщата глоба“.

Комисията реши да му се опрости сумата 825 л., и моли Събранието да одобри нейното решение.

Председателъ: Които приематъ решението на комисията, да се опрости на Петко Н. Симеоновъ, отъ с. Пашакъой, Елховска околия, сумата 825 л., остатъкътъ отъ наложена му глоба съ постановление № 178 отъ 17 августъ 1925 г. на елховския данъченъ началникъ по нарушение закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство. Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XVII пореденъ № 4.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Иванъ Рашковъ Дражлията, отъ гр. Пирдопъ, билъ глобенъ съ 7.680 л. за нарушение закона за тютюна. Съставенъ е актъ за неговата несъстоятелностъ. Искане да му се опрости сумата, за да не лежи въ затвора.

Г. министърът на финансите е далъ мнение да се опрости на молителя остатъкътъ отъ глобата въ размѣръ на 1.590 л.

Комисията удовлетвори молбата на просителя, и моли Събранието да приеме нейното решение.

Министъръ В. Молловъ: Една частъ отъ глобата е събрана вече.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Да.

Министъръ В. Молловъ: Значи, така трѣбва да се гласува, че му се опрощава остатъкътъ, а не цѣлата сума, защото ако се гласува тъй, както е написано решението на комисията, ще трѣбва да му бѣде върната обратно платената частъ отъ глобата.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Азъ докладвамъ да му се опрости остатъкътъ.

Министъръ В. Молловъ: Именно, тъй трѣбва да се гласува.

Председателъ: Които приематъ решението на комисията, да се опрости на Иванъ Рашковъ Дражилията, отъ гр. Пирдопъ, сумата 1.590 л., остатъкъ отъ наложената му глоба съ постановление № 334/1921 г. на софийския окръженъ акцизенъ началникъ, за нарушение закона за тютюна, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. Ще се докладва по списъкъ X пореденъ № 14.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Георги Хр. Янковъ, отъ гр. Пловдивъ, запасенъ подпоручикъ, взелъ участие на 9 юний като началникъ на група доброволци. Подъ неговата гаранция били раздадени пушки, отъ които две липсватъ. За тия две пушки билъ осѣденъ да плати 3.620 л., а съ лихвитъ и други разноси — 4.725 л. Моли да му бѣде опростена тази сума.

Г. министъръ-председателъ, като управляващъ Министерството на финансите, е далъ мнение, че не е съгласенъ.

Проштарната комисия удовлетвори молбата на просителя. Остава вие, Народното събрание, да решите.

Председателъ: Които приематъ решението на комисията, да се опрости на Георги Хр. Янковъ, отъ гр. Пловдивъ, сумата 3.620 л., съ лихвитъ и разносикъ, за които същиятъ е осѣденъ въ полза на държавното съкровище по изпълнителенъ листъ № 9718/1926 г. на I Пловдивски мирови съдия за предадени му и неповърнати две манлихерови пушки при събитията отъ 9 юний 1923 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Меншинство, Събранието не приема.

Ще се докладва по списъкъ XIX пореденъ № 16. Има думата докладчикътъ г. Иванъ Ингилизовъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): Чакайте, не е гласувано решението на комисията по току-що докладваното заявление.

Председателъ: Гласува се и не се прие.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Г. министърътъ на финансите не е далъ съгласието си.

Н. Кемилевъ (д. сг): Щомъ г. министърътъ не е далъ съгласието си, защо го докладвате? Тогава унищожете го!

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Азъ казвамъ какво е мнението на министра и какво е решила комисията, а Събранието както желае ще реши.

Н. Кемилевъ (д. сг): Какво е мнението на министра на финансите, то е другъ въпросъ. Тукъ трѣбва да се знае каква е волята на Народното събрание.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Заявление отъ Михаилъ Никифоровъ Поповъ, отъ с. Балбунаръ. Представилъ е документи, отъ които се вижда, че е взелъ участие въ въстанието презъ 1876 г. Получава инвалидна пенсия 156 л. месечно. Досега не е искалъ никаква помощъ отъ Народното събрание, понеже е билъ годенъ за работа. Сега, обаче, е на 71-годишна възраст, и моли Народното събрание да му отпусне народна пенсия.

Министерството на финансите, Дирекция на държавните дългове, е дало мнение, че не може да му се даде народна пенсия, но поради заслугитъ му по освобождението на България може да му се отпусне еднократна помощъ.

Комисията реши да му се отпусне еднократна помощъ въ размѣръ на 15.000 л.

Председателъ: Които приематъ решението на комисията, да се отпусне на Михаилъ Никифоровъ Поповъ, отъ с. Балбунаръ, Балбунарска околия, еднократна държавна помощъ въ размѣръ петнадесетъ хиляди лева, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIX пореденъ № 18.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Рада Петрова Мутафова, отъ гр. Лѣсковецъ, е дала молба, въ която казва, че мъжътъ ѝ внесълъ гаранция 10.000 л. за неотклонението му по следствено дѣло № 25/1920 г. Явявалъ се нѣколко пѣти въ съда, обаче съдътъ отлагалъ разглеждането на тѣлото, и най-после той заминалъ въ Ромъния и тамъ умрѣлъ. Понеже се отклонилъ, съдътъ конфискувалъ гаранцията отъ 10.000 л.

Заявлението е изпращаю въ Министерството на финансите и то го е върнало съ надписъ: (Чете) „Обратно, заедно съ приложенията, съ съобщение, че се предоставя на Народното събрание да се произнесе по молбата на просителката“.

Решението на комисията е да се освободи дадената гаранция.

Министъръ В. Молловъ: Щомъ е така, защо просителката не отиде въ съда да си получи сумата?

Министъръ Г. Т. Данаиловъ: Ако тя докаже, че мъжътъ ѝ е умрѣлъ, ще си получи отъ съда обратно сумата.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Трѣбва да води на нова смѣтка дѣло.

Н. Пѣдаревъ (д. сг): Съдътъ, преди да конфискува гаранцията, праща призовка на гаранта или на домашнитъ му. Ако при насрочване на дѣлото той е билъ починалъ, съдътъ нѣмаше да конфискува гаранцията му. Но въроятнo той се е отклонилъ, дѣлото не е могло да се разгледа, протакало се е, и най-после той е умрѣлъ. По такъвъ начинъ, обаче, не може да се иска освобождение отъ гаранция. Комисията събрала ли е сведения, дали дѣлото не е протакано именно поради неговото отклонение?

Председателъ: Това заявление ще се върне въ комисията за допълнително проучване.

Ще се докладва по същия списъкъ XIX пореденъ № 19.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Заявление отъ Тота Костова Божинова, жителка на гр. Севлиево. Моли да ѝ се отпусне помощъ, понеже следъ смъртта на съпруга ѝ Коста Божиновъ — дългогодишенъ служителъ по съдебното ведомство — останала безъ срѣдства за преживяване.

Преписката е пращана въ Министерството на финансите, което я праща съ надписъ, че се предоставя на Народното събрание да се произнесе по молбата на просителката.

Министъръ В. Молловъ: Въ такива случаи ние не можемъ да се произнасяме; когато едно лице има заслуги къмъ страната, ние предоставяме на Народното събрание то да реши.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Комисията реши да се отпусне на Тота Костова Божинова, отъ гр. Севлиево, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 5.000 л.

Председателъ: Които одобряватъ решението на проштарната комисия да се отпусне на Тота Костова Божинова, отъ гр. Севлиево, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 5.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ пореденъ № 20.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Британското библейско дружество отъ гр. Варна моли да се освободятъ отъ вносни мита, такси и берии 5-тъ хиляди екземпляра български библии, които дружеството е внесло въ България отъ Лондонъ. Заявлението е пращано въ Министерството на финансите за мнение, което го връща обратно въ канцеларията на Народното събрание съ следния надписъ: (Чете) „Обратно въ канцеларията на Народното събрание съ уведомление, че съмъ съгласенъ предметнитъ 5.000 екземпляра български библии да се освободятъ отъ митни берии и такси, като последенъ изключителенъ случай на подобенъ вносъ“.

„Управляващо министерството,
министър-председател: А. Ляпчев“.

Министър Г. Т. Данаилов: Защо не ги печатат в България?

Министър В. Моллов: Тъ сж подарък от Британското дружество и имат възможност да платят митото, което е много голямо.

Председател: Има думата народният представител г. Станю Златев.

С. Златев (з. в): Г. докладчикът докладва заявление от някакво си библиско дружество. Докладното знам, библиските дружества сж протестантски — тъ не сж православни. Религията в България е православна. Докато в другите държави не допускат и да се говори за друга религия, вън от официалната, ние идваме тук да покровителствуваме сега чуждата религиозна пропаганда.

Н. Пждарев (д. сг): За тия въпроси, г. председателю, трѣба да има вече кворумъ.

С. Златев (з. в): Не бива да се освобождават от вносни мита, такси и берии тия библии на българския език, които иска да внесе това дружество.

Министър Г. Т. Данаилов: По конституцията у нас въпроизповѣданието е свободно и никой никому не може да забрани да изповѣдва своята религия. А библията е обща и за православните, и за протестантите.

Министър В. Моллов: Трѣба, дѣдо Станю Златев, да не си челъ скоро библията. Тя е обща.

Н. Пждарев (д. сг): Има малко разлика.

С. Златев (з. в): Знамъ я — има известна разлика.

Министър Г. Т. Данаилов: Нѣма разлика.

Н. Пждарев (д. сг): Има разлика, Вие не сте я проѣрили.

Министър Г. Т. Данаилов: Нѣма разлика. Азъ въ Шумения затворъ четохъ протестантска библия.

Н. Пждарев (д. сг): Има разлика, за Светия духъ и т. н.

Председател: Ще се гласува.

Кои то одобряватъ решението на прошетарната комисия да се освободи Британското библиско дружество въ гр. Варна отъ заплащане митните берии и такси за внесени отъ сѣщото дружество отъ Лондонъ 5.000 екземпляра български библии, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Н. Пждарев (д. сг): Нѣма кворумъ, г. председателю.

Председател: Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 22.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Никола Милевъ, отъ с. Надежда, Софийска околия, е глобенъ съ 20.000 л. по постановление № 5771 отъ 28 мартъ 1929 г. Понеже не могълъ да внесе сумата, билъ задържанъ въ затвора да я излежи.

Н. Пждарев (д. сг): За какво му е наложена глобата?

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Просителтъ е представилъ удостоверение отъ общината, че поддържа неогледено семейство. Моли остатъкътъ отъ глобата, който подлежи да излежи, да му бѣде опростенъ.

Комисията изпрати преписката въ Министерството на правосѣдието, което дава мнение, че оставя на Народното събрание да реши дали да му се опрости остатъкътъ отъ глобата, която следва да излежи.

Министър В. Моллов: Има ли съгласието на Министерството на финансите?

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Нѣма.

Министър В. Моллов: Г. председателю! Моля да се върне преписката отново въ комисията, за да бѣде изпратена въ Министерството на финансите за мнение.

Председател: Които сж съгласни да се върне тая преписка отново въ комисията, за да се иска мнението на Министерството на финансите, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 24.

Докладчикъ И. Ингилизовъ (мак): Величка Дакева Чернева, жителка на гр. Османъ-Пазаръ, моли да ѝ се опрости остатъкътъ 1.000 л. отъ наложената ѝ глоба по нарушение закона за акцизите. Заявлението е пращано въ Министерството на финансите, отъ кѣдето се връща съ следното мнение: (Чете) „Праща се на г. председателя на Народното събрание съ ходатайство да се опрости на молителката Величка Дакева Чернева, отъ гр. Османъ-Пазаръ, остатъкътъ 1.000 л. отъ глобата по постановление № 14/1927 г. на еленския данъченъ началникъ, тъй като отъ приложеното удостоверение № 4444/1929 г. се вижда, че тя е бедна вдовица, а освенъ това отъ сѣщата глоба тя е изплатила 418 л.“

Н. Пждарев (д. сг): Не само че дава съгласие, но и ходатайствува.

Председател: Които одобряватъ решението на прошетарната комисия да се опрости на Величка Дакева Чернева, отъ гр. Османъ-Пазаръ, сумата 1.000 л., остатъкътъ отъ наложена ѝ глоба съ постановление № 14/1927 г. на еленския данъченъ началникъ по нарушение закона за акцизите и патентовия сборъ върху питиетата, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще вдигнемъ заседанието.

Следващото заседание ще бѣде утре.

Министър В. Моллов: Г. председателю! Моля на първо мѣсто въ дневния редъ да се постави първо четене законопроекта за бюджета на държавата за 1931/1932 финансова година.

Председател: За утрешното заседание предлагамъ следния дневенъ редъ:

Първо четене законопроектитѣ:

1. За бюджета на държавата за 1931/32 финансова година (Изложение на министра на финансите).

2. За прибавление къмъ чл. 9 отъ закона за подобрене земледѣлското производство и опазване полските имоти нова алинея 4-та.

3. За увеличение вноското мито на дървения материалъ.

4. За допълнение чл. 171, т. 3, отъ закона за гражданското сѣдопроизводство и чл. 15, т. 4, отъ закона за привилегиите и ипотеките.

5. Докладъ на прошетарната комисия по списъцитѣ: III, VII, X, XII, XIII, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI и XXII.

Първо четене законопроектитѣ:

6. За измѣнение и допълнение на закона за подпомагане пострадали отъ обществени бедствия (Предложение на Н. Топаловъ).

7. За амнистия (Предложение на Ат. Малиновъ).

Кои то приематъ предложения дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 17 ч. 45 м.)

Председател: **Н. НАЙДЕНОВЪ**

Секретаръ: **Б. ТОЛЕВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.		Стр.
	Отпуски , разрешени на народните представители: Стойчо Георгиев, д-ръ Владимиръ Бурилковъ, Стефанъ Ряковъ, Петъръ Миновъ, Желю Тон- чевъ и д-ръ Димо Желъзовъ	945
	Предложения: 1) за освобождаване отъ мито, данъци, такси и берии машинитѣ и тѣхнитѣ части, по- собията и консомативнитѣ материали, които ще бждатъ внесени отъ Държавната печатница презъ 1931 г. (Съобщение)	945
	2) за разрешаване новоизноса на бракувани вагонни стъклени плочи и цвѣтни джамове за фенери за б. д. желѣзници. (Съобщение)	945
	Законопроектъ за бюджета на държавата за 1931/1932 финансова година. (Съобщение)	945
	Прошения: 1) Русе, общинскиятъ кметъ — моли да се отстъпи на общината държавното мѣсто на се- гашия (стария) окръженъ затворъ въ сѣщия градъ за направа помѣщение за химическата ла- боратория, градската аптека и цѣлата санитарна служба. (Връща се въ прошетарната комисия за ново проучване)	947
	2. Цвѣтковъ Йорданъ Сим., отъ гр. Фердинандъ — опрощава се на Йорданъ Симеоновъ Цвѣтковъ, отъ гр. Фердинандъ, сумата 3.040 л., дължими такси за лѣкуването му въ Берковската климатич- еска станция презъ 1928 г. (Прието)	947
	3. Евтимова Люба (Афродита) Дим., отъ гр. Кю- стендилъ, за себе и като представителка на ма- лолѣтнитѣ си деца — моли да ѝ се отпусне пен- сия, като съпруга на поручикъ Димитъръ Евти- мовъ, който презъ 1922 г. починалъ отъ болестъ, добита презъ време на войната. (Неприето)	947
	4. Василевъ Антонъ, отъ гр. София — опрощава се на Антонъ Василевъ, отъ гр. София, сумата 13.701 л., заедно съ лихвитѣ, за която сума той е осжденъ въ полза на държавното съкровище, съгласно изпълнителенъ листъ № 7.476/1926 г. на Софийския окръженъ съдъ. (Прието)	949
	5. Наследницитѣ на покойния Ст. П. Бакаловъ, отъ гр. София — опрощава се на наследницитѣ на покойния Ст. П. Бакаловъ, отъ гр. София, су- мата 2.808-35 л., съ която сѣщиятъ е начетенъ съ решения № № 3.719, 3.821, 3.827, 3.839, 3.901 и 3.927 отъ 3. VIII. 1928 г. на Върховната смѣтна палата, като бившъ началникъ на ж. п. станция въ Ихтиманъ, Червенъ-брѣгъ и Тулово, презъ 1912—1918 г. (Прието)	949
	6. Кутлубей, село отъ Провадийска околия, общин- скиятъ съветъ — моли да се отстъпи на селото имъ отнетата отъ държавата общинска мера „Имурта-Чукуръ“ („Кайряка“). — (Връща се въ прошетарната комисия — да се докладва отново въ присѣдствieto на министра на земледѣлието и държавнитѣ имоти)	949
	7. Малеева Елена, отъ гр. София — моли да ѝ се опрости глоба за неправилно получена наслед- ствена пенсия за изслужено време. (Неприето).	949
	8. Калевъ Яко Н., отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ — моли да му се опрости вносното мито и други бе- рии за изпратенъ му колетъ съ износени дрехи отъ Америка презъ Пловдивската митница. (Връща се въ прошетарната комисия, за да се иска мнението на Министерството на финанситѣ)	950
	9. Райнова Донка Сава, отъ гр. Сливенъ — отпуща се на Донка С. Райнова, отъ гр. Сливенъ, на- родна пенсия въ размѣръ хиляда (1.000) лева месечно. (Прието)	950
	10. Симеоновъ Петко Н., отъ с. Пашакъой, Ел- ховска околия — опрощава се на Петко Н. Си- меоновъ, отъ с. Пашакъой, Елховска околия, су- мата 825 л., остатъкъ отъ наложена му глоба съ постановление № 178, отъ 17. VIII. 1925 г., на ел- ховския данъченъ началникъ, по нарушение за- кона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху пи- тиетата. (Прието)	950
	11. Дражилията Иванъ Рашковъ, отъ гр. Пирдопъ — опрощава се на Иванъ Рашковъ Дражилията, отъ гр. Пирдопъ, остатъкътъ отъ наложената му съ постановление № 334/1921 г. на софийския окръженъ акцизенъ началникъ глоба въ раз- мѣръ 7.680 л. за нарушение закона за тютюна. (Прието)	950
	12. Янковъ Георги Хр., отъ гр. Пловдивъ — моли да му се опрости сумата 3.620 л., съ лихвитѣ и разноснитѣ, за които сѣщиятъ е осжденъ въ полза на държавното съкровище, по изпълни- теленъ листъ № 9.718/1926 г. на Пловдивски ми- рови сѣдия, за предадени му и неповърнати две манихерови пушки при събитията на 9. VI. 1923 г. (Неприето)	951
	13. Поповъ Михаилъ Никифоровъ, отъ с. Балбу- наръ, Балбунарска околия — отпуща се на Ми- хайдъ Никифоровъ Поповъ, отъ с. Балбунаръ, Балбунарская околия, еднократна държавна по- мощъ въ размѣръ (15.000) петнадесетъ хиляди лева. (Прието)	951
	14. Мутафова Рода Петрова, отъ гр. Лѣсковецъ — моли да ѝ се освободи дадена гаранция отъ по- койния ѝ съпругъ Петъръ Т. Мутафовъ, за не- отклонение на сѣщия отъ сѣдебно преследване. (Връща се въ прошетарната комисия за допълни- телно проучване)	951
	15. Божинова Тота Костова, отъ гр. Севлиево — от- пуща се на Тота Костова Божинова, отъ гр. Се- влиево, еднократна държавна помощъ въ раз- мѣръ 5.000 л. (Прието)	951
	16. Британското библиско дружество, гр. Варна — моли да му се опрости глоба и наложено му за берии 5.000 екземпляра бѣлгарски библии, които дружеството ще внесе въ Бѣлгария отъ Лон- донъ. (Неприето)	951
	17. Милевъ Никола, отъ с. Надежда, Софийско — моли да му се опрости глоба и наложено му за тая глоба задържане по нарушение закона за тютюна. (Връща се въ прошетарната комисия, за да се иска мнението на Министерството на финанситѣ)	952
	18. Чернева Величка Дакева, отъ гр. Османъ-Пазаръ — опрощава се на Величка Дакева Чернева, отъ гр. Османъ-Пазаръ, сумата 1.000 л., остатъкъ отъ наложената ѝ глоба съ постановление № 14/ 1927 г. на еленския данъченъ началникъ, по на- рушение закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата. (Прието)	952
	Дневенъ редъ за следващото заседание	952